ellas, olli üks suur külla, kus ka Josepi suggulaesed enne ellasid. Selle külla rahwas olli nenda kui ennamiste keik meie mallopoiad, seggamiste muist kaunid maiamehhed, muist, ja surem hulk waesed waewalisset, kel ep olnud käest suhho paňna. Ja se tulli ennamiste sest, et neil üks illus kõrts kesk külla olli, ja et surem hulk sest rahwast, sedda pahha jomisse kombet armastas. Peälegi olli se külla kaugel Kirikust, ja külla sees ep olnud koli: sest siis se rahwas ei saand saggedaste Jummala sanna kuulda, ja nende lapsokesset kaswasid ülles kui nored metsalisset. Sest siis need innimesset ei woind parremaks sada, waid ellasid ikka omma wanna wisi järele, ja läksid päwast päwani pahhemaks, ja selábbi ikka kehwamaks.

Kui nüüd selle külla rahwas näggi, et Josep omma tallopiddamisse ja pöllo harimisse jures monnesuggused ued kombed ülleswõttis; siis naersid ja pilkasid nemmad tedda, ja andsid temmale monnesuggused liignimmed, ja ütlesid isekeskes: „Ennah' saksa meest! Ramb saksa mees „hakkab ned mannerid piddama! Küllap „on ennegi nähtud, missuggust otsa nisug„used ued wisid nähwad. Meie wanne„mad on ellanud, ja meie ellame tänni„ni, sel wistl kui nemmadki ellasid, ja ei olle „üksi weel nälga surnud. Nüüd se prant„si mees rahhab wäggise rikkaks sada: „agga kül ta wimaks tulleb meie käest leiwa pallokest kerjama." — Ja nisuggused nurjatummad könned aiasid nemmad saggedaste isekeskes. Agga Josep, kellele temma wend wahhest juttustas, mis külla rahwas temmast könnelesid, ei annüd ennast selábbi mitte sitada, waid aias omma maiapiddamist eddasi, nenda kui ta arwas ja teädis, et se temma perrele kassuks olli.

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1780, lk 20